

[Henning Hasle.]

ninger vil komme til at betyde for vor Brændselsforsyning, er det selvfølgelig vanskeligt at afgøre. Jeg tror, det havde været rigtigere, om man i noget større Udstrækning i hvert Fald havde bevareret Brændselet fra Lejerne i Vildmoserne i Stedet for at have foretaget den store Udstykning, der har fundet Sted dér. Det er i hvert Fald et af de Steder i Landet, hvor der kunde have været Tale om virkelig at udvinde noget Brændsel. Ellers er der jo for Brun-kullenens Vedkommende kun Ringkøbing Amt og for Tørvenes Vedkommende, spredt over Landet, mindre Tørvegrave o. lign.

Jeg tror, at Lovforslaget for saa vidt er rigtigt opbygget, som det, der her tilsigtes, netop kun er at bruge en Reserve. Det vilde være urigtigt at investere saa store Midler i Foretagendet, at man derved fik den Forestilling, at noget saadant ogsaa kunde gaa i Fredstid. Jeg tror derfor, at den Betragtning, der ligger til Grund for Lovforslaget, er rigtig, og vi giver den vor Tilslutning.

Det kan ikke nægtes, at det er i en meget aktuel Situation, dette Lovforslag er fremsat, for saa vidt som vi er lammet med Hensyn til vor Brændselsforsyning, som vi aldrig har været før. Grundene her til er naturligvis flere: For det første den langsomme Ekspedition af Skibe, dernæst Isvinteren og Skibsforlisene, men det kan vel heller ikke nægtes, at denne Regering, som har saa stor Magt her i Landet, som ikke alene har den politiske Magt i begge Tingene, men ogsaa af Rigsdagen har faaet overleveret en Bemyndigelseslov, der giver den frie Hænder i næsten alle Henseender, har et Ansvar for, at Forsyningerne er saa smaa, som de har vist sig at være.

Med Hensyn til Skibsforlisene vil jeg gerne spørge den højtærede Regering, hvilken Opfattelse den har af Grundene til disse. Man ser nok af Bladene, at der afholdes Søforhør til Opklaring heraf, men nogen endelig Afgørelse af, hvad Grundene i de enkelte Tilfælde har været, synes der ikke at foreligge for Offentligheden. Hvis det kan konstateres, at det er en krigsførende Magt, der sænker de paagældende Skibe, maa det efter min Opfattelse være Regeringens uafviselige Pligt at protestere og gøre vedkommende Magt opmærksom paa, at der ikke kan være noget fornuftigt Formaal forbundet med at hindre Danmarks Brændselsforsyning.

Et meget vigtigt Problem med Hensyn til vor Brændselsforsyning bliver ogsaa Spørgsmaalet, om man kan regne med i det kommende Aar at have tilstrækkelige For-

syninger her i Landet. Det er i Foraarsmaanederne, Forsommeren, det i alt væsentligt afgøres, hvilke Forsyninger med Kul og Koks der skal komme her til Landet. Det kan ikke nægtes, at det for Importørerne frembyder en stor Vanskelighed at ligge med store Lagre, naar Situationen er den, at Priserne er oppe i de Højder, hvori de er nu, og maaske kommer de endda højere op. Det kan ikke nægtes, at der for Importørerne ikke er megen Fristelse ved at ligge med et for stort Lager, da det jo dog er muligt, at Krigen holder op, eller der indtræffer andre Begivenheder, hvorved de nuværende meget opskruede Priser falder til det halve eller maaske en Fjerdedel eller maaske endnu mindre. Det maa da blive en uafviselig Pligt for Regeringen at søge at tilvejebringe saadanne Tilstande, at vi ikke faar for smaa Lagre, fordi man ikke har truffet Foranstaltninger til at imødegaa den berettigede Frygt, der er for at lide Tab. Jeg mener altsaa, at de kommende Aars Forsyninger her til Landet maa ske, ogsaa selv om man antager, at der er meget stor Risiko forbundet dermed. Det kan jo ikke nytte noget — i en Situation som denne maa der løbes en økonomisk Risiko; vi maa ikke staa i den Situation i det kommende Efteraar, at vi kun har Lagre, der svarer til dem, vi har i Øjeblikket. Det var disse almindelige Betragtninger, jeg vilde gøre med Hensyn til Brændselsituationen.

Om selve det foreliggende Lovforslag har jeg endnu kun en enkelt Bemærkning at gøre. Den drejer sig om de mere juridiske Ting i § 7. Jeg maa indrømme, at først jeg læste dette, syntes jeg, det saa meget mærkeligt ud, men naturligvis, en Krigssituation kræver ekstraordinære Foranstaltninger, og jeg skal saamænd ikke hænge mig i, at der maaske kunde gøres visse formelle Indvendinger. Jeg mener dog, det vilde være rigtigt, hvis den højtærede Minister ikke allerede har gjort det; at faa en Udtalelse fra Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg om, hvorledes man ser paa den Panteret, her skydes ind foran alt andet Pant i Ejendommene. I det hele vil jeg om dette Problem spørge Ministeren, om det har været forelagt særligt sagkyndige Jurister, Universitetsprofessorer eller andre.

Rasmussen (Gylling): Det Lovforslag, vi her forhandler, er fremkommet paa Henvendelse fra et erhvervspolitisk Raad, et Brændselsnævn, og det indeholder for saa vidt ikke noget nyt, som man kan søge